

23

„Mów, Panie, bo słucham”

Cele katechetyczne

- zapoznanie dzieci z postacią Samuela;
- ukazywanie przykładów na dawanie właściwych odpowiedzi Bogu;
- kształtowanie umiejętności odpowiadania na Słowo Boże, zwłaszcza poprzez własne postępowanie.

Treści

- biblijna postać proroka Samuela i historia jego powołania;
- charakterystyka postawy posłuszeństwa Bogu i wrażliwości na Jego Słowo do nas;
- Bóg mówi do nas poprzez ludzi: rodziców, dziadków, katechetów; ślady Jego obecności możemy odnaleźć również w pięknie przyrody;
- *Akt nadziei.*

Wymagania

Uczeń:

- wyjaśnia, że z różnych stron płyną do niego propozycje, zachęty do dobrego albo pokusy, oraz że od jego wyboru zależy, czy pójdzie ścieżką dobra, czy zła – odróżnia głos Boga od głosu człowieka;
- zna i krótko streszcza historię rozmowy Samuela z Bogiem;
- potrafi wyjaśnić, co umożliwia słyszenie Boga.

Postawy

Uczeń:

- stara się zwracać do Boga w modlitwie oraz próbuje słuchać Boga;

- odróżnia tych, którzy zachęcają go do dobra, od osób dających łatwe lub złe propozycje, które hamują rozwój człowieka;
- jest świadomy konieczności podjęcia decyzji czy pójść za głosem Pana – opowiada się po stronie dobra;
- modli się samodzielnie *Aktem nadziei*;
- dostrzega obecność Boga w człowieku i pięknie przyrody.

Środki dydaktyczne

Podręcznik; Pismo Święte; piosenka; świadectwo nauczyciela; nagranie głosu różnych ludzi, znanych i nieznanym uczniom (można wcześniej poprosić o nagranie nauczyciela wychowawcę albo dyrektora szkoły).

Metody dydaktyczne

Rozmowa kierowana; pogadanka; wspólne czytanie Pisma Świętego; śpiewanie piosenki; wykonywanie zadań z podręcznika i *Kart pracy*; świadectwo nauczyciela na temat sytuacji z jego życia, gdzie usłyszał głos Boga i poszedł za nim, zabawa w odgadywanie głosu; odegranie scenki widzenie Samuela, opowiadanie nauczyciela o dalszych losach Samuela.

Korelacja z edukacją szkolną

- edukacja muzyczna – wybrana piosenka religijna: śpiew „Bóg tak umiłował świat”.

Propozycja realizacji

1. Rozpoczęcie modlitwą – *Akt wiary*.
2. Dla wzbudzenia zainteresowania dzieci możemy zaprezentować im kilka nagrań z wypowiedziami różnych osób: np. znanego polityka, św. Jana Pawła II, znanych aktorów lub prezenterów, można też przedstawić nagranie głosu różnych ludzi, znanych i nieznanym uczniom, np. można wcześniej poprosić o nagranie nauczyciela wychowawcę albo dyrektora szkoły. Polecenie, by dzieci rozpoznały, czyje są to głosy. Można również zaproponować następującą zabawę: jedno dziecko staje tyłem do klasy – np. przy tablicy, a pozostałe dzieci otrzymują kartkę z jakimś fragmentem

- biblijnym do odczytania na głos. Osoba odwrócona tyłem do pozostałych uczniów ma za zadanie odgadnąć, kto przeczytał tekst i możliwie najwierniej powtórzyć usłyszany tekst.
3. Zapoznanie uczniów z historią Samuela – 1 Sam 3, 1-21. Zwrócenie uwagi na konieczność nabywania umiejętności odróżniania głosu Pana Boga od innych głosów.
 4. Przedstawienie prostej scenki na podstawie podanego wyżej fragmentu Pisma Świętego. Należy zwrócić uwagę na słowa: „Mów, Panie, bo sługa Twój słucha”. Podkreślenie w scenie historii synów Helego, że ważna jest odpowiedzialność rodziców za własne dzieci, aby potrafiły one słuchać i wypełniać wolę Boga – zadania 2 i 3 z podręcznika.
 5. Omówienie ilustracji w podręczniku i rozmowa o tym, co pomaga nam w słuchaniu Pana Boga i o wrażliwości na słowa bliskich. Można zastosować metodę „słoneczka”: zastanawiamy się nad tym, co przeszkadza nam słuchać głosu Bożego, a co nam pomaga. Odpowiedzi wpisujemy wokół słoneczka. Zadanie 1 z podręcznika i 2 z *Kart pracy*.
 6. Omówienie, czym różni się pobożność od właściwie rozumianej bojaźni Bożej, zadanie 4 z podręcznika; nauka *Aktu nadziei* i zadanie 1 z *Kart pracy*.
 7. Nauka i śpiew piosenek „Ktoś cię dzisiaj woła”, „Jak w uczniowskim zeszycie”; omówienie, czego możemy nauczyć się od Samuela.
 8. Zakończenie wspólną modlitwą o dobre, słuchające i wrażliwe serce. Nauczyciel prosi dzieci o chwilę całkowitej ciszy; ta sytuacja ma pomóc dzieciom zrozumieć, jak można wsłuchiwać się w głos Boga, by móc odpowiedzieć na Jego wezwanie. Odmówienie *Aktu wiary* i *Aktu nadziei*.
 9. Zakończenie: odczytanie zadania kierującego do *Domownika*, wycięcie paska z *Kart pracy* i wklejenie do dzienniczka ucznia.